

В залата за заседания настъпи тишина, по-скоро неловко мълчание. Пръв се окопоти полковник Донеv, който покани пришълците да се настанят на определени за тях места. Аз започнах да превеждам на съвременен хърватски, но това не направи сериозно впечатление на мъжете без лица. Те просто не реагираха.

В този момент иззвъня смартфона ми. Обаждаше се Сидо Йинкс.

- Пусни си скайпа – каза той и затвори.

Веднага си активирах скайпа и потвърдих достъпа на Сидо Йинкс. Той написа какво да кажа на пришълците. Аз прочетох на глас изречението и четиримата кимнаха и се отправиха към местата си. Явно не разбираха съвременен хърватски.

Полковникът остана видимо доволен, че първите стъпки са направени. Сидо Йинкс ми написа в скайпа, че следи вече мислите им и ще помага за превода.

Като начало, полковникът започна да представя присъстващите в залата. Това бяха представители на министерствата на отбраната, на външните и вътрешните работи и на община Варна. Благодарение на Сидо Йинкс успях да превода титлите на всеки един от тях. През това време четиримата пришълци седяха напълно безразлични към това, което казваше полковникът. Накрая полковникът им предложи да се представят самите те и да обяснят целта на посещението си.

Един от четиримата пришълци започна да говори бавно и ясно. Той се представи:

- Аз съм Ерис Ликт, командир на кораба-майка от бойния флот на Алтре Мунс. Тримата ми придружители са първи офицери на кораба.

- Целта на посещението ви мирна ли е? - попита полковникът.

- Нашето посещение е непредвидено – отговори Ерис Ликт. - Ние нямаме пълномощия да изпълняваме мисии по осъществяване на контакт с други цивилизации.

- Намеренията ви какви са? - полковникът постави въпроса по друг начин.

- Бяхме принудени да се приземим – отвърна Ерис Ликт – и нямаме враждебни намерения.

- Радвам се – каза полковникът. - Имате ли някаква молба към нас?

- Не – отговори Ерис Ликт. - Но имаме настоятелно искане да ни предадете трима бегълци. Те са причина за повредата на кораба и принудителното приземяване.

- Ние нямаме пълномощия да се намесваме в чужди дела – спокойно заяви полковникът. - Нямаме право да вземем страна.

- Тримата бегълци са престъпници – наблегна Ерис Ликт.

- За да се потвърди това – каза полковникът, - ще трябва да ни предоставите необходимите доказателства.

- Ние ви предоставяме искането си – твърдо отсече Ерис Ликт.

- Не разполагаме с никакви доказателства, за да задържим когото и да било по ваше искане – бавно изговори полковникът. - С вашата страна нямаме сключени споразумения за взаимно предаване на търсени от съответните власти лица. От правна гледна точка искането ви е неосъществимо.

- Искането ни е задължително за изпълнение – безцеремонно заяви Ерис Ликт.

Полковникът се озърна около себе си. Вече не

знаеше какво да каже. Представителят на Министерството на отбраната направи знак, че иска да каже нещо.

Полковникът кимна.

- Аз съм Петров, представител на Министерството на отбраната – представи се той. - Вие казахте, че нямате враждебни намерения, така ли е?

- Да – потвърди Ерис Ликт.

- Как ще докажете намеренията си? - попита

Петров.

- Като офицер от Армията на Алтре Мунс аз съм задължен да спазвам етичния кодекс и затова други доказателства не са нужни – заяви Ерис Ликт.

- Ние, както каза полковник Донов, нямаме никакви договорености с вас – започна Петров. - Според нашите закони, можем да задържим лице, ако е заподозряно, че е извършило сериозно престъпление срещу държавата или гражданите, а също така срещу други държави или граждани на страни, с които имаме договорености, или срещу чужди граждани, които пребивават в нашата страна. Същото се отнася и за лица, които са осъдени от чужда страна, която има договореност с нашата. А с вас нямаме никаква договореност.

- Не е нужно – Ерис Ликт беше лаконичен. - Ние отправихме искане.

- На какво се базира вашето искане? - попита полковник Донов.

- Трите лица причиниха повреда на кораба-майка – отговори Ерис Ликт. - Това е достатъчно.

- За нас не е – поклати глава полковникът.

- Достатъчно е – настоя Ерис Ликт. - При приземяването си нанесохме щети, които не сме имали намерение да нанасяме.

- Ние приемаме тези щети за природно бедствие –
заяви полковникът.

- Нашият кораб не е природно явление! – възмути
се Ерис Ликт и за пръв път забелязах промяна на лицето
му.

- Нямаме закони, които автоматично да уреждат
отношенията ни с извънземна цивилизация – заяви Петров.
- Затова е необходима договореност.

- Не съм съгласен – заяви Ерис Ликт. - На нашия
кораб е нанесена повреда. Три лица са отговорни за тази
повреда. Те в момента са на ваша територия. По вашите
закони те отговарят за нанесените щети. Затова настояваме
да ни ги предадете.

- Ако тези лица са отговорни за нанесени щети –
започна Петров, - това трябва да бъде доказано. А за тази
цел ще трябва да бъде проведено дознание. Това изисква
време. Ще са ни необходими доказателства, за да
повдигнем обвинения или да заведем гражданско дело. Но
за да бъдете призовани като страна по делото, с вас трябва
да имаме договореност, която да определи правната основа
за това.

- Нямаме пълномощия за такива договорености –
заяви Ерис Ликт.

- Поискайте от своите началници – каза полковник
Донев.

- Процедурата е бавна и сложна – обясни Ерис
Ликт. - Докато се изпълнят всички изисквания по
процедурата, ще мине много време и лицата ще напуснат
вашата страна.

- Трябва да се посъветваме с правници – обади се
представителят на Министерството на вътрешните работи,
който не се представи по име.

- Колко време? - попита Ерис Ликт.
- Нямам представа – отговори представителят на

МВР.

- Имате два часа – заяви ултимативно Ерис Ликт. Той всъщност каза „една дванайсета от денонощието“.

Земните представители в залата за заседания се спогледаха.

- Това, което казахте преди малко – заяви твърдо полковник Донеv, - беше възприето от присъстващите тук като ултиматум. Бихте ли уточнили какво искате да кажете.

- Разбрахте правилно – безцеремонно каза Ерис Ликт. - Връщаме се след два часа. До тогава да сте се посъветвали с правници. Оставяме ви заповеди за задържане на трите издирвани лица.

В миг четиримата пришълци изчезнаха, а на масата, където седеше Ерис Ликт, останаха три листа със снимките на Миро, Драгица и Физор Апс.

На скайпа прочетох последното съобщение от Сидо Йинкс: „Няма страшно, блъфират“.

- Няма страшно, блъфират – изрекох на глас без да искам, но полковникът ме чу и каза:

- Надявам се да е така. Можете ли да прочетете какво пише на тези листи?

- Ще ми трябва време – казах аз. - Направете ми копие, за да мога да работя на спокойствие.

Полковникът нареди на един свой подчинен и той взе заповедите за задържане, за да ги копира в съседното помещение. След малко ми донесе копията.

Адон пресне с джобния си телефон трите документа и ми изпрати снимките. Аз ги препратих на Сидо Йинкс.

След малко той ми върна превода.

- Много си бърз – написах аз.
- Има програма – отговори той. - На хиляда години.
- Предполагам не превежда на български – написах

аз.

- Аз съм я пригодил – получих неговия отговор. -

Само трябва да редактираш.

Прочетох превода и го редактирах. Под всяка снимка всъщност имаше подобен текст, само данните бяха различни. Нещо, което не можах да разбера, бяха датите на раждане и смърт на Миро и Драгица отпреди хиляда години! Първоначално помислих, че е от летоброенето на другата планета, но не можах да си обясня датите на смъртта, след като те бяха живи и здрави!

Попитах Сидо Йинкс каква е тази история с датите.

- Датите са верни. Живели са преди хиляда години – обясни Сидо Йинкс.

- Как живели, след като са живи и здрави сега?

- Чувал ли си за пътуване във времето? - попита ме

той.

Не знаех какво да кажа.

Описанието на извършеното от тримата беше подробно и не се свързваше само с приземяването на кораба-майка. Освен техните имена, се споменаваха и още няколко.

В общи линии смисълът беше следният:

„На двайсет и осмия ден от деня на предците на Лонгадом, на централния площад на Ноумист се приземи совалка, управлявана от Инко Нитс, жител на Лонгадом, служител на База 2 Тера прим и пряко подчинен на Винко Станс, жител на Лонгадом, който също пътува със совалката. Други пътници на совалката и съучастници на Винко Станс са Миро Гвардиян и Драгица Жупан, и

дватама жители на Ноумист. В центъра на Ноумист към групата се присъединяват и Иво Жупан, библиотекар на Ноумист, и жителите на Принципия, Мундо Майс, търговците Блатор и Физор Апс, първият дядо на Винко Станс, а втората – бивша съпруга на Винко Станс. При опит на полиция Драго Ковач да задържи Инко Нитс, Винко Станс и съучастниците им след отказ да платят глоба за нарушение на забраната за паркиране на площада в Ноумист, върху него са извършени незаконни действия чрез въздействие върху съзнанието му. Извършителят на тези забранени от законите на Алтре Мунс действия е Драгица Жупан, която действа по нареждане на Винко Станс. След това престъпление извършителите и съучастниците им се укриват в библиотеката на Ноумист и през историческата канализация на града успяват да избягат от полицията. След това групата се отправя към историческата врата на рая и напуска Алтре Мунс. При напускане на Алтре Мунс отвличат двама служители на полицията на Алтре Мунс и свалят полицейска совалка. На следващия ден част от групата лица, сред които са Винко Станс, Инко Нитс, Драгица Жупан, Миро Гвардиян и Физор Апс, издирвани за престъпление срещу длъжностно лице, отвличане на полицаи и сваляне на полицейски летателен апарат, извършват още редица престъпления срещу Алтре Мунс: насилствено освобождават лица, задържани от органите на Алтре Мунс, нанасят щети върху операционната система за управление на кораба-майка „Алтре Мунс 1“, въздействат върху съзнанието на екипажа на кораба-майка, което довежда до неправилни действия по управлението му, повреда на навигационната система и принудително приземяване на кораба-майка на планета, с която Алтре Мунс не поддържа контакт“.

Дадох превода на полковник Донеv и той започна да го чете. След като го прочете, вдигна поглед, усмихна се и каза:

- Никой няма да признае това. Звучи като фантастика. Значи, необходими са повече от класическите доказателства, допълнителни вещи лица и куп формалности, които са неизпълними. Ще трябва да се обърнем към НАТО, ако ни заплашат. Казвам ти това, за да знаеш какво ще превеждаш.